

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 16 marca 1998 r.

w sprawie wysokości i trybu wnoszenia opłat za zezwolenia na wykonywanie krajowego zarobkowego przewozu osób pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewozu osób (Dz. U. Nr 141, poz. 942 i Nr 158, poz. 1045) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat za udzielenie, zmianę zezwolenia lub wydanie wypisu zezwolenia na wykonywanie krajowego zarobkowego przewozu osób pojazdami samochodowymi, zwanego dalej „zezwoleniem”.

§ 2. 1. Za udzielenie zezwolenia pobiera się następujące opłaty:

1) dla przewozów nieregularnych na określonym obszarze obejmującym zasięgiem:	
a) gminę	200 zł
b) miasto st. Warszawy — związek komunalny	300 zł
c) województwo, kilka województw lub cały kraj	800 zł
2) dla przewozów regularnych na określonych liniach komunikacyjnych obejmujących zasięgiem:	
a) gminę	100 zł
b) miasto st. Warszawy — związek komunalny	200 zł
c) województwo lub województwa sąsiadujące z województwem właściwym dla siedziby (miejsca zamieszkania) przedsiębiorcy	400 zł
d) kilka województw	600 zł
3) dla przewozu osób taksówką na obszar:	
a) gminy	200 zł
b) gmin sąsiadujących	300 zł

c) miasta st. Warszawy — związku komunalnego 300 zł od każdego pojazdu.

2. Za zmianę zezwolenia pobiera się opłatę w wysokości 10% opłaty za udzielenie zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Za zmianę zezwolenia polegającą na zmianie obszaru lub przebiegu linii komunikacyjnej, obejmującej swym zasięgiem inny niż dotychczas obszar, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 1 pomniejszoną o opłatę uiszczoną za zezwolenie podlegające zmianie.

§ 3. Za wypis z zezwolenia, które wydano na więcej niż jeden pojazd, pobiera się opłatę w wysokości 5% opłaty za udzielenie tego zezwolenia.

§ 4. 1. Opłaty, o których mowa w § 2 ust. 1, uiszczą się:

- 1) przy składaniu wniosku o udzielenie zezwolenia — 20% opłaty ustalonej dla wnioskowanego rodzaju zezwolenia,
- 2) przy wydaniu zezwolenia — pozostałą należność.

2. Opłaty, o których mowa w § 2 ust. 2 i 3 oraz w § 3, uiszczą się przy wydaniu zezwolenia lub wypisu z zezwolenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1998 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

E. Morawski

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 lutego 1998 r.

w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu z języka polskiego, składanego przez cudzoziemca ubiegającego się o prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa lub o ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa.

Na podstawie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554) zarządza się, co następuje:

§ 1. Egzamin potwierdzający znajomość języka polskiego, zwany dalej „egzaminem”, składany przez cudzoziemca ubiegającego się o przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa lub

o ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — polega na sprawdzeniu znajomości języka polskiego w stopniu umożliwiającym:

- 1) rozumienie tekstu pisanego, a w szczególności korzystanie z fachowej literatury i piśmiennictwa oraz przepisów regulujących wykonywanie zawodu,
- 2) porozumiewanie się z pacjentami, lekarzami i przedstawicielami innych zawodów medycznych, a w szczególności przeprowadzanie wywiadu lekarskiego, udzielanie przystępnych i zrozumiałych dla pacjenta porad i informacji, przekazywanie danych o pacjencie i uczestniczenie w konsyliach i konsultacjach, naradach i szkoleniach zawodowych,
- 3) pisanie, a w szczególności: prowadzenie dokumentacji medycznej, wypisywanie recept oraz skierowań na badania diagnostyczne i specjalistyczne oraz wydawanie orzeczeń i opinii.

§ 2. Egzamin składa się z dwóch części: pisemnej, przeprowadzanej w formie testu, i części ustnej.

§ 3. Egzamin z języka polskiego organizuje i przeprowadza Naczelna Rada Lekarska, a w szczególności:

- 1) opracowuje regulamin i kryterium oceny egzaminu z języka polskiego,
- 2) powołuje komisję egzaminacyjną, która ustala test i tematy egzaminu ustnego,
- 3) ustala terminy egzaminów.

§ 4. W skład komisji egzaminacyjnej z języka polskiego wchodzi w szczególności:

- 1) przewodniczący — przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej,
- 2) lekarz — pracownik naukowy, przedstawiciel klinicznych nauk medycznych,
- 3) filolog — absolwent kierunku „filologia polska”.

§ 5. Komisja egzaminacyjna sporządza protokół z przebiegu egzaminu.

§ 6. 1. Naczelna Rada Lekarska wydaje lekarzowi, lekarzowi stomatologii, który złożył z wynikiem pozytywnym egzamin z języka polskiego, zaświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Zaświadczenie o znajomości języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia, wydaje się również lekarzowi, lekarzowi stomatologii, który ukończył studia w języku polskim.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

W. Maksymowicz

Załączniki do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1998 r. (poz. 213)

Załącznik nr 1

.....
(stempel Naczelnej Rady Lekarskiej)

Zaświadczenie o złożeniu egzaminu ze znajomości języka polskiego

Pan, Pani syn (córka)
urodzony(a)
(data i miejsce urodzenia)

obywatel(ka)
posiadający(a) dyplom lekarza, lekarza stomatologa, wydany w dniu
nr przez

złożył(a) egzamin ze znajomości języka polskiego przed komisją egzaminacyjną, powołaną w trybie określonym rozporządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1998 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu z języka polskiego, składanego przez cudzoziemca ubiegającego się o prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa lub o ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa (Dz. U. Nr 37, poz. 213).

Prezes
Naczelnej Rady Lekarskiej

mp.

.....
(miejscowość i data)

.....
(stempel Naczelnej Rady Lekarskiej)

Zaświadczenie o znajomości języka polskiego

Pan, Pani syn (córka)
urodzony(a)
(data i miejsce urodzenia)

obywatel(ka)
posiadający(a) dyplom lekarza, lekarza stomatologa, wydany w dniu
nr przez
złożył/a/ egzaminy przewidziane programem studiów w języku polskim.

Zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 18 lutego 1998 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu z języka polskiego, składanego przez cudzoziemca ubiegającego się o prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa lub o ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa (Dz. U. Nr 37, poz. 213) potwierdza się znajomość języka polskiego.

Prezes
Naczelnej Rady Lekarskiej

mp.

.....
(miejscowość i data)

214

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 lutego 1998 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 769) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 21 września 1992 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 74, poz. 366, z 1993 r. Nr 16, poz. 77 i z 1994 r. Nr 26, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „części IV ust. 2, 5 i 6”,
- 2) w załączniku nr 2 część IV otrzymuje brzmienie:

„IV. Oddział anestezjologii i intensywnej terapii

1. Usytuowanie oddziału powinno zapewnić łatwą komunikację z zespołem operacyjnym, oddziałem doraźnej pomocy, izbą przyjęć oraz z wszystkimi oddziałami łóżkowymi.
2. Wejście na oddział powinno prowadzić przez służbę podawczą do transportu chorych, będą-

cą równocześnie służyć umywalkowo-fartuchową dla pracowników.

3. Stanowisko nadzoru pielęgniarskiego powinno zapewniać bezpośredni kontakt wizualny z wszystkimi łózkami, a zwłaszcza możliwość obserwacji twarzy chorego.
4. Na oddziale powinna być urządzona separata, dostępna również bez konieczności wchodzenia na teren oddziału.
5. Liczba łóżek na oddziale powinna stanowić 2—5% ogólnej liczby łóżek w szpitalu.
6. Powierzchnia pokoi łóżkowych powinna wynosić:
 - 1) pokoju 1-łóżkowego minimum 20,0 m²,
 - 2) sali wielołożkowej minimum 18,0 m² na 1 łóżko.
7. Oddział powinien być wyposażony w następującą aparaturę i sprzęt medyczny:
 - 1) aparat do pomiaru ciśnienia tętniczego krwi metodą inwazyjną — 1 na 2 stanowiska intensywnej terapii,
 - 2) elektryczne urządzenie do ssania — 1 na 3 stanowiska intensywnej terapii, ale nie mniej niż 2 w oddziale,